

Forhandling

Søren Pind (V):

Da vores ordfører, hr. Lars Christian Lilleholt, ikke kan være til stede i salen, skal jeg læse følgende:

Med vedtagelsen af beslutningsforslaget får Norge, Grønland og Danmark papir på afgrænsning af kontinentalsoklen og fiskerizonen mellem Grønland og Svalbard. I mange år har der været enighed om, at der i området mellem Grønland og Svalbard skal defineres en mindre præcist placeret midtlinje mellem de to områder som den linje, der afgrænser de to landes rettigheder. Området er i de senere år blevet opmålt, og det er nu muligt klart at placere og definere midtlinjen.

På baggrund heraf er der i februar i år indgået en aftale mellem Norge og Danmark om en præcis placering af midtlinjen. Fra dansk side har Udenrigsministeriet i samarbejde med Grønlands landsstyre forhandlet aftalen på plads med den norske stat, og Grønlands landsstyre har givet sit samtykke til aftalen. Den norske regering har fremlagt forslag for Stortinget om at godkende aftalen, og med vedtagelsen af dette beslutningsforslag vil der også fra dansk side være tilslutning til aftalen.

På den baggrund kan Venstre varmt anbefale Folketinget at vedtage beslutningsforslaget og dermed godkende aftalen.

Frank Jensen (S):

Først vil jeg gerne gratulere udenrigsministeren med aftalen og med det beslutningsforslag, der nu skal behandles her i Folketinget for at få Folketingets samtykke til, at regeringen kan tilslutte sig den overenskomst, der er indgået mellem Danmarks regering sammen med Grønlands landsstyre på den ene side og Kongeriget Norge på den anden side. Det er en overenskomst, som vi fra Socialdemokratiets side kan tilslutte os.

Aftalen er indgået i henhold til FN's havretskonvention af 1982, og aftalens afgrænsning baserer sig på en ny opmåling i et tidssvarende internationalt koordinationsystem til fastlæggelse af de geografiske bredder og længder. Opmålingen blev for Svalbards vedkommende startet i 2001 og for Grønlands vedkommende i 2004.

Vi har i Socialdemokratiet noteret os, at Grønlands landsstyre har afsluttet sin interne procedure i Grønland og meddelt sit samtykke til indgåelse af overenskomsten. Det er vi selvfølgelig tilfredse med, og på det grundlag kan vi også fra

Socialdemokratiets side erklære vores støtte til overenskomsten.

Jeg vil godt afslutningsvis knytte et par kommentarer til den situation, vi havde for et år siden på den anden side af Grønland i Kennedystrædet. Vi kunne godt ønske os, at man søger den konflikt, der var mellem Canadas regering og den danske regering om afgrænsningen og suveræniteten over Hans Ø, løst på samme værdige måde, som situationen er løst her, når det drejer sig om forholdet mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Norge.

Jeg skal afslutningsvis sige, at vi fra Socialdemokratiets side kan tilslutte os beslutningsforslaget, som det foreligger her for Folketinget.

Søren Espersen (DF):

Det samarbejde, der hersker mellem Norge og Danmark, har jo siden det moderne Norges grundlæggelse i 1905 bogstavelig talt været et forbillede for den måde, hvorpå nabolande bør samarbejde. Selv når de to lande har haft modstridende interesser, har man landene imellem altid søgt at løse dem på en ordentlig måde, det vil sige enten ved at forhandle sig frem til fornuftige løsninger eller ved at overlade beslutningen til internationale domstole.

Kl. 10.05

Historisk set mest imponerende er sagen i 1920'erne og 1930'erne om overherredømmet over Østgrønland. Begge lande viste stor retorisk tilbageholdenhed, og begge lande accepterede at følge den beslutning, som de internationale dommere nåede frem til. Siden dengang i 1933 har man i 1960'erne forhandlet sig frem til delinger af Nordsøen. Her kunne man set i bakspejlet nok have ønsket sig mere nærværende forhandlere fra dansk side, men at vi ikke havde det, skal nordmændene jo ikke lastes for.

Også i det nordatlantiske område har de nye tider krævet, at grænsedragningerne blev endeligt afklarede, og det er det arbejde, der nu har fundet sin vistnok fornuftige afslutning. Det er jo vanskeligt for os som lægmænd at vurdere stregerne på søkortene, og derfor må vores svar være, at det er en grænseaftale, som man med tilfredshed har tilsluttet sig fra så vel Norges regering på den ene side som Grønlands landsstyre og Danmarks regering på den anden side. Der bør derfor nødvendigvis også være glæde i både Stortinget, Landstinget og Folketinget.

Dansk Folkeparti kan derfor varmt støtte beslutningsforslaget, og jeg vil lykønske udenrigsministeren med et godt udført arbejde i denne